

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/86/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8316202508
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8316202508.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Kovalovej v spore žalobcu G. K. K. P. SA, so sídlom G. E. 1, XXX XX K., P., F.: XXX XXX XXX, konajúci na území Slovenskej republiky prostredníctvom G. K. PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, 811 09 Bratislava, IČO: 47 258 713, proti žalovanej J. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XX, o zaplatenie 2.126,01 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 15C 106/2016-27 zo dňa 13. mája 2016, takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania.

Žalobca n e m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania a žalovanej sa ich náhrada n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:

„Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 1542,85 eur s 5,05% úrokom z omeškania ročne od 18.11.2014 do zaplatenia, trovy konania vo výške 57,55 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 108,20 eur v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil ustanovením § 497 odsek 1, § 502 odsek 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“); § 1 odsek 2, § 2, § 9 odsek 2 písm. k/, § 11 odsek 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“).

3. Mal za preukázané, že dňa 13.10.2013 uzavreli žalobca ako veriteľ so žalovanou ako dlžníkom zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytnutí platobných služieb, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá výška úverového rámca 5.000 Eur s tým, že aktuálna výška úverového rámca je 2.400 Eur. Zistil, že zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti vyžadované Zákonom o spotrebiteľských úveroch, a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Žalobca do zmluvy uviedol len celkovú splátku, z ktorej nie je možné zistiť jej jednotlivé zložky. Spotrebiteľ v čase uzatvárania zmluvy ani v priebehu trvania zmluvného vzťahu nemal vedomosť o tom z akých položiek, v akej výške pozostáva navýšenie úveru. Vzhľadom na konkrétne chýbajúce údaje v úverovej zmluve, zmluvu o spotrebiteľskom úvere považoval za platnú, avšak poskytnutý úver

považoval za bezúročný a bez poplatkov. Vychádzajúc z uvedeného, a zo skutočnosti, že žalovanej bola poskytnutá suma vo výške 2.157,85 Eur, žalovaná už žalobcovi zaplatila 615 Eur, uložil súd prvej inštancie žalovanej zaplatiť žalobcovi rozdiel medzi týmito sumami.

4. Proti výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti podal včas odvolanie žalobca. Žiadal, aby odvolací súd zrušil rozhodnutie v jeho napadnutej časti a vec vrátil na ďalšie konanie. Poukázal na skutočnosť, že predmetom zmluva o revolvingovom úvere je poskytnutie revolvingového úveru prostredníctvom tzv. povoleného prečerpania, tzn. že spotrebiteľovi poskytuje určitý úverový rámec, z ktorého môže čerpať podľa svojho uváženia. Žalobca nevie vôľu žalovanej ani predpokladať, ani ovplyvniť a preto nemohol v zmluve uviesť výšku, počet, termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Zmluva obsahovala všetky zákonom požadované náležitosti uvedené v ustanovení § 9 odsek 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch.

5. Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadřila.

6. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „C.s.p.“), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

7. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

8. Na potvrdenie správnosti prvoinstančného rozhodnutia a k odvolacím námietkam uvádza nasledovné:

9. Z obsahu spisu vyplýva, že dňa 13.10.2013 bola medzi stranami sporu uzatvorená Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb. Predmetom Zmluvy o revolvingovom úvere bolo poskytnutie úverového rámca vo výške 5.000 Eur. V Zmluve o úvere bola ďalej uvedená výška úrokovej sadzby (26,28 % p. a.), aktuálna výška úverového rámca (2.400 Eur), RPMN (32,86 %), výška mesačnej splátky (min. 5 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300 Eur), splatnosť 1. mesačnej splátky (10. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené 1. čerpanie revolvingového úveru), splatnosť mesačnej splátky (10. deň v mesiaci), zvolený súbor poistenia (štandardný súbor poistenia), poplatok za správu revolvingového úveru (podľa sadzobníka poplatkov), poplatok za poistenie (4,99 %). V bode 2.1. Zmluvy o úvere bolo uvedené, že Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere je uzatvorená na dobu neurčitú.

10. Podľa ustanovenia § 9 odsek 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

11. Podľa ustanovenia § 11 odsek 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

12. V konaní nebolo sporné, že právny vzťah medzi stranami konania je spotrebiteľských vzťahom, na ktorý sa okrem ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka vzťahuje aj Zákon o spotrebiteľských úveroch.

13. Odvolateľ v odvolaní uvádza, že v danom prípade sa jednalo o revolvingový úver poskytnutý formou tzv. povoleného prečerpania, kde žalobca poskytuje žalovanej určitý úverový rámec, z ktorého môže

žalovaná čerpať podľa svojho uváženia. Preto žalobca nevie vôľu žalovanej predpokladať a ovplyvniť, a preto nevie v zmluve uviesť výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, čo súd prvej inštancie vyhodnotil ako porušenie ustanovenia § 9 odsek 2 písm. k/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, t.j. povinnosť dodávateľa služby uviesť výšky počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, príp. poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

14. Treba prisvedčiť právnym záverom súdu prvej inštancie v tom smere, že ustanovenie § 9 odsek 2 písm. k/ Zákona o spotrebiteľských úveroch predstavuje kogentnú normu zákona, ktorú je dodávateľ služby povinný v zmluve so spotrebiteľom rešpektovať a požadované náležitosti do zmluvy uviesť. V opačnom prípade ustanovenie § 11 odsek 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch sankcionuje spotrebiteľský úver jeho bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou. Odvolateľ v odvolaní namieta, že pri revolvingovom úvere nevie vopred v zmluve uviesť výšku a počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov inak, než to uviedol v Zmluve o úvere (výška splátky je 5 % z dlžnej sumy zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300 Eur). Odvolateľ však v Zmluve o úvere neuviedol ani poradie, v ktorom sa splátky budú priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom, resp., aká časť splátky sa bude započítavať na istinu úveru a aká časť na odplatu veriteľa - úroky úveru a poplatky úveru. Veriteľ - dodávateľ služby je tou zmluvnou stranou, ktorá svojvoľne plní a nekontrolovateľne priraduje splátky spotrebiteľa a určuje, aká časť sa použije na splátku istiny a aká na splátku odmeny veriteľa (úrokov a poplatkov), pričom spotrebiteľ nemá žiadnu moc kontrolovať, podľa akého kľúča toto veriteľ robí. Veriteľ od samého začiatku takúto vedomosť má, ale spotrebiteľovi ju neposkytol. Zmluvné dojednanie, v ktorom absentuje takéto členenie splátky je možné podľa ustanovenia § 53 odseku 1 Občianskeho zákonníka jednoznačne považovať za ustanovenie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech dlžníka, a teda za neprijateľnú podmienku. Dokonca je možné konštatovať, že v danom prípade sa jedná o nekalú obchodnú praktiku podľa § 7 odsek 2 písm. b/ zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Nevedomosť spotrebiteľa o spôsobe členenia splátok, ktoré má hradiť, zrejme podstatne narušuje alebo môže narušiť jeho ekonomické správanie vo vzťahu k ponúknutému produktu - v danom prípade pristúpenia na revolvingový úver. Preto je možné jednoznačne konštatovať, že záver súdu prvej inštancie o tom, že predmetný spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov z dôvodu absencie uvedenej zákonnej požiadavky, je možné považovať za správny. Takýto spôsob uvedenia výšky mesačnej splátky je navyše nejednoznačný, pripúšťajúci rôzny výklad a v spotrebiteľských úverových vzťahoch neprípustný.

15. Obligatórnou náležitosťou Zmluvy o úvere zo dňa 13.10.2013 bolo, v zmysle ustanovenia § 9 odsek 2 písm. k/ Zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase jej uzatvorenia, uvedenie výšky, počtu a termíny splátok istiny úrokov a iných poplatkov. Nestačilo teda výšku splátky určiť len jednou sumou bez rozlíšenia istiny úrokov a poplatkov. Neuvedenie tejto náležitosti malo za následok, že zmluva o spotrebiteľskom úvere sa považovala za bezúročnú a bez poplatkov.

16. Účelom právnej úpravy (§ 9 odsek 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch) je bez akýchkoľvek pochybností aj poskytnutie ochrany spotrebiteľovi. Ten má totiž právo byť informovaný o výške (sume) úrokov z úveru a poplatkoch. Žalobca ako dodávateľ má preto zákonnú povinnosť v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť údaj o výške úrokov a poplatkov a to priamo v zmluve so sankciou straty práva na úroky a poplatky v zmluve neuvedené (§ 11 odsek 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch). Informácia spotrebiteľa o úrokoch a poplatkoch má podstatný význam z dôvodu, že prispieva k transparentnosti trhu a umožňuje spotrebiteľovi poznať rozsah svojho záväzku. Žalovaná ako spotrebiteľ však túto možnosť nemala, keďže výška úroku a poplatkov nie je uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere. (Porovnaj tiež uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo 245/2010)

17. Súdu prvej inštancie teda nemožno nič vytknúť, pokiaľ dôvod bezúročnosti a bezpoplatkovosti, ktorý predpokladá ustanovenie § 11 odsek 1 písm. a/ Zákona o spotrebiteľských úveroch videl v absencii náležitostí uvedených v ustanovení § 9 odsek 2 písm. k/ Zákona o spotrebiteľských úveroch.

18. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie rozhodol správne aj o trovách konania. Žalobca bol neúspešný v časti o zaplatenie 583,16 Eur, čo predstavuje 27,43 %. Úspešný bol v časti o zaplatenie 1.542,85 Eur, čo predstavuje 72,57 %. Preto bol záver prvoinštančného súdu o vzniku nároku žalobcu na náhradu trov konania v rozsahu 45,14 % správny.

19. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, správne vyhodnotil jednotlivé dôkazy, ako aj správne právne vec posúdil. Z týchto dôvodov odvolací súd považuje odvolanie žalobcu za nedôvodné a vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu potvrdzuje ako vecne správny (§ 387 C.s.p.).

20. Judikatúra súdov, vrátane Európskeho súdu pre ľudské práva, nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. (Pozri rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. XXXXX/XX, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higinsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04)

21. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie zrozumiteľným spôsobom uviedol právne dôvody, pre ktoré časti žaloby nevyhoveli. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súd prvej inštancie sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že odvolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia súdu, teda k porušeniu práva na spravodlivý proces. (Pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 23.11.2010, sp. zn. 5 Cdo 218/2010, uznesenie Ústavného súdu SR z 08.06.2006, I. ÚS 188/06)

22. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 odsek 1 C.s.p. v spojení s § 255 odsek 1 C.s.p. tak, že žalovanej, ktorá by mala s poukazom na úspech v odvolacom konaní nárok na náhradu trov odvolacieho konania, ich náhradu nepriznal, pretože jej v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

23. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).